

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 27 grudnia 2023 r.

DIH-3.707.118.2023.AB

DECYZJA DIH.3.124.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c oraz art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.238.ZSE.18.2023.DL Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 października 2023 r. (nr akt: DS.8361.122.2023), na mocy której przedsiębiorcy Katarzynie Kordys-Woźniak prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: Kordys-Woźniak Katarzyna Przedsiębiorstwo Handlowe "KAJA" w Siedlcach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 w zw. z art. 37 ust. 1 -3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1622 z późn. zm.), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 13 – 21 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Mazowieckim WIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr DS 130/2023 z 13 czerwca 2023 r., przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą [xx] w Siedlcach (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”, „spółką”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że przedsiębiorca prowadził sprzedaż detaliczną, m.in. sprzętu elektrycznego i elektronicznego, np. kinkiety, oprawy oświetleniowe. W związku w tym, że kontrolowany posiadał w ofercie powyższy sprzęt, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U.

z 2022 r. poz. 1622), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”).

W toku kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, tj. w kontrolowanej placówce informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Kontrolowany przedsiębiorca jeszcze w toku kontroli uzupełnił brakujące informacje.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 21 czerwca 2023 r. (nr akt kontroli DS.8361.122.2023), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 11 września 2023 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów.

Przedsiębiorca pismem z 14 września 2023 r. wniósł o umorzenie postępowania, wskazując m.in. na ciężką sytuację finansową firmy oraz natychmiastowe wywieszenie brakujących informacji. Przedsiębiorca wskazał również, że nie był świadomy braku wymaganych przepisami informacji, które były wcześniej dostępne, jednak mogły być zerwane przez klientów i osoby pracujące wcześniej w firmie.

W dniu 10 października 2023 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 92 pkt 5 i 6 oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wydał decyzję na mocy której, kontrolowanemu przedsiębiorcy, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 25 października 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu strona wniosła o umorzenie kary.

Pismem z dnia 6 listopada 2023 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy lub kto udostępniając na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość nie przekazuje tych informacji w sposób

umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że kontrolowany przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona wniosła o umorzenie kary, nałożonej w związku z ustaleniami kontroli. Przedsiębiorca podnosi, że główną część sprzedaży stanowią karnisze i rolety, natomiast sprzedaż sprzętu oświetleniowego jest niewielka. Ponadto strona stwierdziła, że nałożona kara jest bardzo wysoka w odniesieniu do niewielkiego sklepiku prowadzonego przez przedsiębiorcę. W odwołaniu strona odniosła się również do swojej ciężkiej sytuacji finansowej.

Prezes UOKiK, w pierwszej kolejności wskazuje, że z uwagi na oferowanie do sprzedaży sprzętu elektrycznego kontrolowany przedsiębiorca, spełnia definicję dystrybutora, a więc bezsprzecznie podlega obowiązkom informacyjnym, o których mowa m.in. w art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 za dystrybutora – uważa się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Natomiast za udostępnianie na rynku zgodnie z pkt 17 ww. artykułu rozumie się dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że podstawą do wymierzenia kary ww. przedsiębiorcy, było naruszenie przepisów ustawy o użytym sprzęcie, tj. stwierdzenie w pierwszym dniu kontroli braku wszystkich informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 21 czerwca 2023 r. DS.8361.122.2023, w sposób jasny, zrozumiały, jak i niewymagający dodatkowych wyjaśnień czy ustaleń, do którego również kontrolowany nie wniósł uwag. Nie ma w tym wypadku wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje go również sam przedsiębiorca, wskazuje jedynie, w odwołaniu, że stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie naprawione.

Prezes UOKiK wskazuje również, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Organ drugiej instancji podkreśla, że zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o użytym sprzęcie przedsiębiorca musi umieścić w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym informację (podkreślenie Prezesa UOKiK) w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 39 pkt. 2 ww. ustawy. Powyższy zapis dotyczy zarówno obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4, jak również przekazania informacji o punktach zbierania użytego sprzętu. Powyższe obowiązki dystrybutorów zostały sformułowane w sposób jasny i niebudzący wątpliwości. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Nieprzestrzeganie obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zagrożone przewidzianymi w ustawie o użytym sprzęcie sankcjami.

Organ po analizie skarżonej decyzji, stwierdza że Mazowiecki WIIH właściwie wziął pod uwagę i ocenił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Organ pierwszej instancji odnosząc się do kryterium stopnia szkodliwości naruszenia obowiązków właściwie uznał, że niespełnienie przez przedsiębiorcę obowiązków informacyjnych utrudnia konsumentom zapoznanie się z informacjami odnośnie przysługujących im uprawnień w stosunku do odbioru użytego sprzętu, a co za tym idzie może naruszać zasady gospodarowania użytym sprzętem. Konsumentom pozbawieni byli informacji o punktach zbierania użytego sprzętu, przez co mogli nie mieć świadomości o istnieniu tychże punktów i niezgodnie z przepisami prawa rozporządzać użytym

sprzętem. Zdaniem Prezesa UOKiK podkreślić należy, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić (czy to w punkcie sprzedaży – patrz art. 37 ust. 4, czy punkcie zbierania zużytego sprzętu – patrz art. 39 pkt 2 ww. ustawy). W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży, wielkości oferty tego sprzętu, jak również formy sprzedaży, czy będzie to sprzedaż stacjonarna czy za pośrednictwem Internetu. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Daje to również możliwość, jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi z uwagi na obecność szkodliwych substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Stwierdzony w toku kontroli brak informacji, wymaganych przepisami ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym pozbawił konsumentów wiedzy w zakresie postępowania ze użytym sprzętem pochodzącym z gospodarstw domowych, informacji jak segregować zużyty sprzęt, a także gdzie znajdują się punkty, do których można zdać zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny.

Mazowiecki WIIH prawidłowo ocenił rodzaj i zakres naruszenia, wskazując że brak umieszczenia wszystkich informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 i art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym, jest istotne z punktu widzenia użytkownika, a także z punktu widzenia zasad gospodarowania odpadami. Prezes UOKiK dodaje również, że przekazanie w widocznym miejscu przez dystrybutora sprzętu wszystkich ww. informacji ma za zadanie dodatkowo uświadomić użytkowników, jak postąpić z odpadami sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz, że w większym sklepie istnieje możliwość nieodpłatnego pozostawienia drobnego zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, bez konieczności zakupu nowego. Powyższa wiedza niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia świadomości i dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczenie pozostawiania nieużytkowanych sprzętów w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Należy tutaj wskazać, że przedsiębiorca nie wykonał obowiązków informacyjnych, jakie nakładały na niego dwa przepisy ustawy o użytym sprzęcie, tj. art.37 ust. 4 i art. 39 pkt 2.

Analizując okres trwania naruszenia organ pierwszej instancji wskazał, że nieprawidłowości zostały stwierdzone w dniu 13 czerwca 2023 r. (dzień rozpoczęcia kontroli), natomiast przedsiębiorca w toku kontroli uzupełnił brakujące informacje. Ponadto Mazowiecki WIIH wskazał że przedsiębiorca rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej 5 maja 2008 r., jak również, że organ nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez stronę przepisów o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Zaznaczyć należy również, że w sytuacji gdy przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności gospodarczej, to rozsądnym jest oczekiwanie od niego, iż będzie się stosował do obowiązujących przepisów prawa w zakresie zużytego sprzętu i za każdym razem będzie nadzorował, by wymagane informacje zostały uwidocznione w placówce. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym

i dotyczą każdego przedsiębiorcy, bez wyjątku, który jest dystrybutorem wprowadzającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytych sprzęcie. Organ drugiej instancji stoi na stanowisku, że czynność umieszczania (wywieszania) w widocznym miejscu wymaganych informacji dla klientów jest okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy. Powinnością organu kontrolującego jest natomiast zweryfikowanie, czy wymagane obowiązki informacyjne są wykonywane przez dystrybutorów w sposób należyty. Przepisy w sposób prosty, jednoznaczny i niewymagający dodatkowej wykładni wskazują, że informacje powinny znajdować się w widocznym miejscu, w związku z czym konsument będzie miał łatwy i bezpośredni dostęp do istotnych dla niego informacji, jak ma postąpić ze użytym sprzętem w miejscu, w którym dokonuje zakupu sprzętu.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje dodatkowo, że przesłanki wymiaru kary administracyjnej zostały określone w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie, co zostało opisane powyżej. Oznacza to, że wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ jest zobowiązany kierować się okolicznościami wskazanymi w ww. przepisie. Dlatego też wskazane w odwołaniu argumenty dotyczące trudnej sytuacji sprzedażowej, nieproporcjonalności kary do wielkości sklepu, czy wpływie kary na zatrudnienie, nie mogą być brane pod uwagę przy miarkowaniu wysokości kary.

Mazowiecki WIIH rozważył również możliwość zastosowania art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa czemu dał wyraz w treści decyzji. Organ drugiej instancji także nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Bezspornym w przedmiotowej sprawie jest, iż przedsiębiorca jeszcze podczas kontroli uwidoczniał w swoim sklepie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie. Jednakże odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa możliwe jest po łącznym spełnieniu dwóch warunków tj. waga naruszenia prawa jest znikoma i strona zaprzestała naruszania prawa. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r. sygn. akt. III SA/Gd 160/21: „Jednocześnie należy też zwrócić uwagę, że aby można było odstąpić w trybie art. 189f Kpa od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszania prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.”

Organ drugiej instancji zgadza się z Mazowieckim WIIH, że nie można uznać w przedmiotowej sprawie, że waga naruszenia była znikoma, gdyż istotne dla sprawy są ustalenia poczynione w toku kontroli, tj. fakt, iż informacje wymagane art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie nie były umieszczone w sposób widoczny dla konsumentów, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym – protokole kontroli DS.8361.122.2023 z 21 czerwca 2023 r. podpisanym bez uwag (przedsiębiorca również nie skorzystał z uprawnień wynikających z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej). Dodatkowo Prezes UOKiK wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy ustawy o zużytych sprzęcie wskazują wprost, w jaki sposób i jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane.

Strona nie dopełniła dwóch obowiązków informacyjnych nałożonych na nią w ustawie o zużytych sprzęcie i nie można uznać, że waga naruszenia prawa w tym przypadku była znikoma, tym bardziej, że

realizacja określonych prawem obowiązków uwidocznienia informacji był zależny wyłącznie od strony, a uwidocznienie w punkcie sprzedaży wymaganych informacji, zdaniem organu drugiej instancji, nie wymagało od przedsiębiorcy zbyt dużego wkładu pracy czy zaangażowania. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. Brak uwidocznienia przez dystrybutora ww. informacji narusza prawo konsumentów do rzetelnej i pełnej informacji oraz ogranicza ich wiedzę o właściwym postępowaniu ze użytym sprzętem po okresie jego użytkowania. Brak informacji o sposobie postępowania ze użytym sprzętem czy wskazujących punkty zbierania użytego sprzętu prowadzi do mieszania użytego sprzętu z innymi odpadami, co może mieć negatywny skutek dla środowiska naturalnego oraz zdrowia ludzi.

Prezes UOKiK wskazuje dodatkowo, że o mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o użytym sprzęcie można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2020 r. sygn. akt VI SA/Wa 1989/19. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytym sprzęcie.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł zastosować przepisy art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na strony za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Ponadto w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie jest możliwe w niniejszym przypadku. Zdaniem organu literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Niemożność takiego działania oznacza więc, że w przedmiotowej sprawie Skarżący nie ma możliwości usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości usunięcia skutków naruszenia, gdyż niewidocznienie przez stronę wymaganych

informacji uniemożliwiło użytkownikom kupowanego sprzętu zapoznania się z nimi. A nie jest możliwe usunięcie braku stosownej wiedzy u użytkowników, którzy zakupili sprzęt elektryczny czy elektroniczny w przeszłości.

Ponadto Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, przeanalizował możliwość zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy, który stanowi, że jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Trzeba także pamiętać, że o zastosowaniu art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie nie decyduje umyślność działania sprawcy lub jej brak, a dochowanie należytej staranności. Nie można uznać, że strona dołożyła należytej staranności, gdyż nie podjęła żadnych działań, które miałyby wpływ na prowadzenie działalności zgodnej z obowiązującymi przepisami i nie umieściła w swojej placówce handlowej informacji wymaganych art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ustawy. Strona jako profesjonalista powinna zdawać sobie sprawę z obowiązków wynikających wprost z przepisów prawa i dążyć do ich wypełnienia. Należy w tym miejscu nadmienić, że strona w piśmie z 14 września 2023 r. wskazała, że informacje, o których mowa powyżej, były wcześniej uwidocznione, jednak dodała, że nie ma ona wpływu na to, że klienci i osoby wcześniej pracujące w firmie zrywają informacje z tablicy informacyjnej. Powyższe wskazuje, że przedsiębiorca znał swoje obowiązki wynikające z przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jednak jak wynika z ustaleń kontroli, przedsiębiorca nie uczynił wszystkiego czego można by od niego oczekiwać i nie dopilnował, aby informacje te były cały czas uwidocznione w prowadzonej przez niego placówce. Prezes UOKiK podkreśla także, że ani w trakcie trwania kontroli, ani w czasie postępowania prowadzonego przez organ pierwszej instancji, jak również w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK strona nie przedstawiła żadnych wiarygodnych dowodów wskazujących na dochowanie przez nią należytej staranności i uczynienie wszystko, czego można od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Brak jest także podstaw do uznania, że strona nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia. Należy również dodać, że sytuacja finansowa firmy nie stanowi przesłanki uzasadniającej umorzenie postępowania.

Dla zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy konieczna jest ocena okoliczności zaistniałych przed ujawnieniem nieprawidłowości. Wpływu na to nie mają działania następcze, wykonywane przez kontrolowanego już po ujawnieniu nieprawidłowości przez inspektorów Inspekcji Handlowej podczas kontroli (jak wskazano wcześniej zaprzestanie naruszania prawa bierze się pod uwagę przy rozpatrywaniu przesłanek odstąpienia od ukarania na podstawie art. 189f Kpa).

Podsumowując w niniejszej sprawie, zdaniem Prezesa UOKiK, nie wystąpiły podstawy do umorzenia postępowania na podstawie art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, co zostało wyjaśnione powyżej.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej (co miało miejsce w tej sprawie). Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że

określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i pkt 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Mazowieckiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie najniższym z możliwych, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie odnosząc się do wskazywanej w odwołaniu ciężkiej sytuacji finansowej, organ drugiej instancji informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz.2383), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Mając na uwadze powyższe w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz.2383).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. [xx]
2. Mazowiecki WIIH
3. a/a